

РЕШЕНИЕ

№ 6003

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 27.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5774** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 84, ал.3 , вр чл.34,ал.3 от Закона за убежището и бежанците/ЗУБ/.
Образувано е по жалба на С. А. Н. [ЕГН], притежаваш карта за самоличност №[ЕИК], [дата на раждане] в С.,гражданин на С.,срещу Решение №4175/20.05.2022г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, в частта му с която на основание чл. 48, ал.1,т.3 във връзка с чл. 34,ал.1 и 2 от ЗУБ административния орган е издал отказ по искането на оспорвания, да се събере на територията на Република България със сина му Наср А. С..

С жалбата се иска отмяна на решението в обжалваната част,като незаконосъобразно.Поддържа, че е необоснован изводът в него, че за синът му не са налице предпоставките на §1, т. 3, б. „б“ ЗУБ. Твърди, че от представената медицинска документация се установява, че синът му имал тежко заболяване - страда от прогресивно влошаващо се психическо състояние,което не е просто депресия,а увреждане, свързано със суицидност. Синът му Наср А. Замер които към момента живее в С.,не бил в състояние да се грижи сам за себе си и към настоящия момент тези грижи се полагат от съпругата му.Но след нейното идване в България с цел събиране на семейство му,синът му ще остане без налична подкрепа, наблюдение и нужен контрол.Това би поставило живота му в непосредствен риск.Ето защо твърди, че не са налице основанията в чл. 34, ал. 3 ЗУБ, на основание които

може да се откаже събиране на членове на семейство му. В открито съдебно заседание жалбата се поддържа лично от оспорващия и от процесуалният му представител адв. Т. И. Не се претендират разноски.

Ответникът - заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, чрез процесуален представител юрк. П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 4727 от 13.12.2021 г. на заместник-председателя на ДАБ-МС, на С. А. Н. е предоставен хуманитарен статут. Решението е връчено лично на 23.12.2021 г. и е влязло в сила.

Административното производство е образувано по молба от 01.02.2022г., рег. УП 18295 на ДАБ, подадена от жалбоподателя, с която е поискал да му бъде разрешено да се събере на територията на Република България със съпруга си и децата си: М. (собствено име) А. (фамилно име) Т. (бащино име) - съпруга, [дата на раждане] в С., гражданка на С.; Н. (собствено име) А. (фамилно име) С. (бащино име) - дъщеря, [дата на раждане] в С., гражданка на С. и Наср (собствено име) А. (фамилно име) С. (бащино име) - син, [дата на раждане] в С., гражданин на С.. За установяване на личните данни на членовете на семейството му, сирийският гражданин е представил фотокопия от страници на следните документи: 1. за М. А. Т., национален паспорт с №N[EИК]; 2. за Н. А. С., национален паспорт с №N014546742, издаден в С.; 3. за Наср А. С., национален паспорт с №N015188596, и медицински документ, издаден в С. на 26.01.2022г.

С молбата е представена в превод медицинска епикриза №0455529-21г. от 09.08.2021г., издадена от доктор Н. М. Н. от която се установява, че Наср А. С., страда от хронични здравни проблеми – симптоми на тревожност, постоянно напрежение и страх. Има сърцебиене и стомашни спазми и проблеми със съня. Пациента се нуждае от психиатрично лечение, психологическа и социална подкрепа. С жалбоподателя е проведено интервю на рег. № УП 18295/07.03.2022г. и представените писмени документи доказват, че синът му Наср А. С. е навършил пълнолетие през 2016г. и че той страда от симптоми на тревожност, напрежение и страх, придружени от сърцебиене, стомашни спазми и проблеми в съня. Молителят е заявил, че седем години по-рано синът му е видял как заблуден проектил е улучил и убил негов приятел и съсед в следствие на което неговото психическо състояние се е влошило, започнал е да сънува кошмари и няколко пъти е пробвал да се самоубие. Посочва, че е бил прегледан от специалист по нервни и психични болести който е назначил медикаментозно лечение, което синът му не спазва, тъй като отрича да е изгубил разсъдъка си. Същият, допълва, че в С. на различни адреси живеят двама негови братя и

две сестри със семейства си.От заявленията на неговия баща С. А. Н., а също и от заключението на доктора издал представения в производството медицински документ става ясно, че Наср А. С. не желае да приема предписаните му медикаменти, тъй като не се смята за неуравновесен.Въз основа на събраните доказателства и на основание чл. 48, ал. 1, т. 3, вр. чл. 34, ал. 1 и 2 от ЗУБ, на 20.05.2022г. заместник председателят на ДАБ-МС издава решение №4175, с което в оспорената пред съда част отказва на жалбоподателя да се събере на територията на Република България с Наср А. С.,син, [дата на раждане] ,гражданин на С..Решението е връчено на оспорващия на 06.06.2022г.,лично в присъствието на преводач.Жалбата е депозирана в АССГ на 14.06.2022г.В о.с.з. за представени документи удостоверяващи трудовата заетост на жалбоподателя,както и медицински такива относно здравословното състояние на Наср А. С..

При така установеното от фактическа страна съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице ,имащо правен интерес от оспорването на процесното решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган.Със заповед №РД05-227/30.03.2022г./л.16/председателят на ДАБ-МС,на основание чл.52 ЗУБ е делегирал правомощията си по чл.48,ал.1,т.1-4 ЗУБ на Д. И.-зам. председател на ДАБ-МС.Следователно оспореното решение е издадено при условията на делегация от заместник председателя на ДАБ-МС ,който е надлежно оправомощен за това.

Административният акт отговаря и на общите изисквания за форма и съдържание по чл.59 от АПК. В решението се сочат както фактически, така и правни основания за издаването му.Административният орган излага поотделно съображения.Същият е разяснил на оспорващия чужденец процедурата, по която се подават и разглеждат молби за международна закрила и събиране със семейство на територията на Република България ,проведено е интервю с жалбоподателя на езика който същия говори -арабски, с участието на преводач и той е заявил, че разбира превода с което му е дадена възможност да изложи ясно фактите ,относитими към искането му.

Решението, в обжалваната част е постановено и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗУБ председателят на ДАБ взема решения по молби за събиране на семейства. Според разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ, чужденец с предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България.Материално-правната предпоставка за вземане на положително за молителя решение представлява изпълнение на изискването на събиране с член от семейството му.Легалното определение на понятието "членове на семейството" за целите на закона е дадено в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ. В конкретния случай е поискано събиране със синът му Наср А. С..

По отношение на синът му на жалбоподателя законната предпоставка за събиране е да не може сам да се грижи за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живее в едно домакинство със своето дете. В случая се твърди за психично заболяване. Видно от представените доказателства обаче съдът намира, че не може да се направи извод, че синът на жалбоподателя страда от такава болест, които да налагат съжителство с друг човек за полагане на непрекъснати грижи. Освен, че е необходима кумулативност от "тежко заболяване" и "чужди грижи", тези грижи трябва да бъдат полагани конкретно и от жалбоподателя. От представената по-горе медицинска епикриза №0455529-21г. за здравословното състояние обаче съдът намира, че не може да обоснове такъв извод. От представените документи за синът на жалбоподателя, действително, се установява, че от 7-8 години има здравословни проблеми – страда от тревожност и напрежение /без да е уточнено лечението, което и е провеждано/, придружено с тахикардия и стомашни спазми. Като е препоръчано да бъде проведено медикаментозно и психологическо лечение. Видно от удостоверението от 19.06.2022г. пациента в случая синът на жалбоподателят отказва лечение./107/ По делото не са приложени медицински епикризи от които безспорно да се установи какво е здравословното състояние на С. Наср. Всички заболявания в представените медицински удостоверения за здравословното състояние на С. Наср, като, меланхолия, депресия, разстройство на щитовидната жлеза, не са от такъв характер, че да не може същият сам да се грижи за себе си и да има нужда от грижата на жалбоподателя.

Отделно от изложеното от доказателствата по делото се установява, че на територията на С. живее сестра на жалбоподателя – Н., което сочи, че оспорващия не се явява единствения роднина, който може да оказва помощ на сина му Наср А. С. От приложеното удостоверение от кмета на южният квартал на С., където живее С. А. живеят и неговите чичовци Т. А. и Л. А.. Съдът намира, също че обстоятелството че е сестрата Н. която омъжена и живее в С., не е пречка да полага грижи и оказва помощ при необходимост на брат си, както и неговите чичовци.

По изложените съображения оспорването е неоснователно. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК за незаконосъобразност на решението в оспорената му част.

Мотивиран така, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на С. А. Н. [ЕГН], притежаващ карта за самоличност №852011828, [дата на раждане] в С., гражданин на С., с предоставен хуманитарен статут, срещу Решение №4175/20.05.2022г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, в частта му с която на основание чл. 48, ал.1, т.3 във връзка с чл. 34, ал.1 и 2 от ЗУБ административния орган е издал отказ по искането на оспорващия, да се събере на територията на Република България със сина му Наср А. С. гражданин на С..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: